

REFLEXIONS DESPRÉS DE LES RIALLES

ÀLVAR Valls

Escriptor

Si ahir comentava la proposta d'**Artur Mas** en clau de xerinola --que és la primera reacció espontània davant l'enormitat del plantejament--, permeti el lector que avui contingui la rialla i hi faci un contrapunt polític. Hi ha tres constatacions a fer. La primera és la seguretat --per a algú que ha parlat amb **Jordi Pujol** sobre Andorra-- que una utilització del nostre país en uns termes de prepotència com la que ha fet el seu delfí seria impensable que la fes l'actual president de la Generalitat. La segona és que costa de creure que **Artur Mas** i l'*staff* de CiU no sabessin que el projecte és inviable. La tercera, que la lleugeresa del candidat --que cal no oblidar que va fer les declaracions en un acte oficial dins el seu càrrec de conseller en cap-- ve a posar un punt de desconfiança en les relacions Catalunya-Andorra. Unes relacions delicades, plenes de fantasmes i d'ocellots a l'aguait, que el que menys necessiten són entrades com les d'un elefant en una cristalleria. És evident que, com s'ha dit, la sortida de to obeeix a l'ambient preelectoral, capaç d'obnubilar el candidat més serè, sobretot quan hi ha nervis, i més en un tema com el de les seleccions i l'olimpisme, en què CiU arriba a una inflexió política sense haver fet els deures. Però d'aquesta evidència se'n poden extreure també constatacions: la primera, que **Mas** no és **Pujol**. Especialment, i en clau andorrana, perquè ha estat capaç de posar en crisi aquelles relacions per salvar un tema incòmode, i amb una proposta que, ultra inviable, és inintel·ligible des del pensament nacionalista català. ¿Com pot un nacionalista pensar que la solució per no anar sota una bandera és aixoplugar-se sota una altra? I, si ho pensa, ¿per què, posats a demanar la lluna, no es proposa que Andorra representi Catalunya a l'ONU? En fi, abans de tornar a les riallades, caldria exigir que **Mas**, o en defecte seu el mateix **Pujol**, president de CiU, demanin disculpes als andorrans.

Article publicat a *El Periòdic d'Andorra*, el 19 d'octubre de 2003